

Λογοί της προσφυγής και κυρία επιχειρήματα

Τα προβλήματα που κατά την Επιτροπή υφίστανται σχετικά με τη μεταφορά του στατιστικού ισοδυναμίου είναι ακατανόητα και δεν αφορούν τον προσφευγόντα, εφόσον το Algemene Burgerlijk Pensioenfonds ήδη στις 15 Μαρτίου 1988 δήλωσε ότι το στατιστικό ισοδύναμο το οποίο δικαιούται ο προσφευγών εναντίον του ταμείου για συνταξή γηρατός ανέρχεται σε 47 995,23 φιορινία, το δε Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds είναι προθυμο να μεταφέρει το ποσό αυτό στις Ευρωπαϊκές Κοινοτήτες

Προσφυγή του Rene Teissonniere κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 26 Ιουνίου 1989

(Υπόθεση 199/89)

(89/C 192/13)

Ο Rene Teissonniere, κατοίκος Abidjan (Ακτή Ελεφαντοστού), εκπροσωπούμενος από τον Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντικλητό στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Tony Bieber, boulevard Grand Duchesse Charlotte, 83, ασκήσε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Ιουνίου 1989 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ο προσφευγών ζητεί από το Δικαστήριο

- 1) Να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και δάσιμη,
- 2) Κατά συνέπεια,
 - 2.1 να κρίνει ότι, για τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα του προσφευγόντος δύναμει του κοινοτικού συστήματος, πρέπει να ληφθεί πλήρως υπόψη ο χρόνος της υπηρεσίας του στο A E C
 - 2.2 να κρίνει ότι ο προσφευγών δικαιούται να λάβει την προσαύξηση που προβλέπει το άρθρο 5 εδάφιο 1 του παραρτήματος VIII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων
 - 2.3 να ακυρώσει την απόφαση της καθής με την οποία προσδιορίστηκαν τα συντάξιμα έτη στο κοινοτικό σύστημα στο οποίο υπαγεται ο προσφευγών, σε περίπτωση μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που απέκτησε στο Generali Belgium για την περίοδο που ασκήσε την καλούμενη «A E C» δραστηριότητα, και με την οποία απόφαση απορρίφθηκε το αίτημα του να λάβει την προσαύξηση που προβλέπει το άρθρο 5 εδάφιο 1 του παραρτήματος VIII του πιο πάνω κανονισμού
 - 2.4 να ακυρώσει την απόφαση απορριψεως της διοικητικής του ενστάσεως, η οποία πρωτοκολλήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1988
- 3) Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα

Λογοί και κυρία επιχειρήματα

Ο προσφευγών υποστηρίζει ότι για τον υπολογισμό των συνταξιών ετών που λαμβάνονται υπόψη στο κοινοτικό συνταξιοδοτικό σύστημα, σε περίπτωση μεταφοράς των δικαιωμάτων συνταξέως που απέκτησε ο προσφευγών για την περίοδο που ασκήσε τη λεγόμενη «AEC» δραστηριότητα, η Επιτροπή έπρεπε να θεωρήσει ότι εισήλθε στην υπηρεσία των Κοινοτήτων, υπό την έννοια του άρθρου 11 παράγραφος 2 του παραρτήματος VIII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, κατά την ημερομηνία προσλήψεως του από το AEC και όχι από την ημερομηνία που άρχισε να ισχύει η μονιμοποίηση του, δεδομένου ότι δεν αμφισβητείται ότι κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ήταν αποκλειστικά στην υπηρεσία της καθής δύναμει εντολής, σύμφωνα με την αποψη της ίδιας της καθής Εξάλλου, αφού κατά την περίοδο αυτή οι συνταξιοδοτικές εισφορές του προσφευγόντος ήταν ακριβώς οι ίδιες με τις εισφορές υπαλλήλου των Κοινοτήτων, δεν μπορεί να γίνει δεκτό, ιδίως δύναμει των αρχών της ισότητας, της επικεικίας και της διανεμητικής δικαιοσύνης, ότι με ίδιες εισφορές για περίοδο δραστηριότητας στην υπηρεσία της προσφευγούσας από 21 έτη, 5 μήνες και 17 ημέρες εκφράζεται όχι με αριθμό αντιστοιχεί προς τα συντάξιμα έτη στο κοινοτικό σύστημα, αλλά με προσμετρησή συνταξίμου χρόνου 9 ετών, 3 μηνών και 17 ημερών

Όσον αφορά την άρνηση να λάβει την προσαύξηση που προβλέπει το άρθρο 5 εδάφιο 1 του παραρτήματος VIII του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, ο προσφευγών ισχυρίζεται ότι οι αρχές της ισότητας, της επικεικίας και της διανεμητικής δικαιοσύνης επιτάσσουν να ερμηνευθεί η επιμαχη διατάξη υπό την έννοια ότι η προσαύξηση την οποία προβλέπει εφαρμόζεται σε περιπτώσεις σαν την προκειμένη, δεδομένου ότι ο προσφευγών τελεί στην υπηρεσία των Κοινοτήτων από της προσλήψεως του στο AEC, δηλαδή από ηλικίας 41 ετών

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 27 Ιουνίου 1989

(Υπόθεση 202/89)

(89/C 192/14)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Julian Curral, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντικλητό στο Λουξεμβούργο τον Γεωργίο Κρεμλί, Centre Wagner, Kirchberg, ασκήσε στις 27 Ιουνίου 1989 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1976 περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και τη συνθήκη ΕΟΚ·
- να καταδικάσει την κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Δυνάμει του άρθρου 227 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΟΚ, το Ηνωμένο Βασίλειο είχε την υποχρέωση να εφαρμόσει την οδηγία 76/207/ΕΟΚ στο Γιβραλτάρ, πλην όμως παρέλειψε να το πράξει. Η καθοριζόμενη από το άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας προθεσμία έληξε στις 12 Αυγούστου 1978.

Τα άρθρα 3, 4 και 5 της οδηγίας δεν εφαρμόζονται ορθά εφόσον το άρθρο (Section) 51 του Sex Discrimination Act 1975 (και το άρθρο 52 του Sex Discrimination ((Northern Ireland)) Order 1976) εξακολουθεί να αποτελεί μέρος της νομοθεσίας του Ηνωμένου Βασιλείου και να επιτρέπει την επιβολή δυσμενών διακρίσεων σε περιπτώσεις στις οποίες εφαρμόζεται η οδηγία. Το γεγονός ότι ορισμένα από τα προβλεπόμενα στο άρθρο (Section) 51 (άρθρο 52) θα μπορούσαν να δικαιολογηθούν βάσει των επιτρεπομένων από την οδηγία εξαιρέσεων δεν εξηγεί ούτε επιτρέπει τη χρησιμοποίηση πολύ γενικών όρων στο άρθρο αυτό.